de morte

Dic ubi sunt reges ubi principes Gre
gorius Ubi imperatores ubi potentes
seculi Ubi locupletes terrarum Certe
transierunt velud sompnium et evanuerunt
concueverunt et non sunt divitie usque
ad pulverem ducunt Idem Esto mortuus mundo
vel mundus tibi contempne vivens quod post
mortem habere non potes Bernardus Saluberrimum est
remedium redeundi ad deum habere pro oculis mortem
Philosophus Omnis vita sapientis meditatio est mortis
Iheronimus Mors cum venerit non timebit si prius
usque veneit semper timeat Crisostimus Mundus super
bis terra et cinis Idem Si annis multe vixerit
homo et in hiis omnibus letus fuerit meminisse
debet tenebrosi temporis et dierum multorum qui cum
venerit vanitatis arguuntur preterita Bernardus
in meditacionibus Cur ergo thesauri
zat homo in terra cum sine dilatione transeat
et illud quod colligitur et ipse qui colligit
Et tu homo qui finem expectas in mundo
tuus fructus ruina est tuus finis mors est
Gregorius Nichil tamen valet ad domandum
carnis desideria quam considerare qualis mors
tua sit futura Bernardus Si dies durus
est hic sermo non possum mundum spernere et
carnem meam odio habere Dic michi ubi sunt amatores
mundi qui ante pauca tempora terrarum erant

nichil ex eis remanſit nisi terra ⁊ cinis At
tende diligenter quid ſit quid fuerunt homines
fuerunt ſicut et tu comederunt biberunt riſe
runt duxerunt in bonis dies ſuos ⁊ in punc
to ad inferna deſcenderunt hinc caro eorum ver
minibus illic anime eorum igni deputate donec
rurſus in felici collegio colligati ſempiternis
involvantur incendiis qui ſocii fuerunt in vi
ciis una namque pena implicat quos unus a
mor in crimine ligat Quid profuit illis in
anis gloria brevis leticia mundi potencia car
nis voluptas falſe divicie magna familia
Ubi riſus ubi iocus ubi iactancia ubi
arrogancia de tanta leticia quanta triſ
ticia post tantam voluptatem quam gravis mi
ſeria de illa exaltacione ceciderunt in magnam
ruinam et miſeriam ⁊ grandia tormenta
Quicquid illis accidit tibi accidere potest quia homo
es tu de humo limus de limo de terra
cinis et in terram utique reverteris Cum
veniet dies illa ultima que ſubito venit et
forſitan hodie est || Ieronimus Facile contemp
nit omnia qui ſemper cogitat moriturum Au
guſtinus Semper ante oculos nostros verſetur
ultimus dies et cum diluculo ſurrexerimus non
ad veſperam confidamus nos pervenire et
cum in lectulo membra nostra depoſuerimus de

de luxus nō confidamus adventu et facilime
potuerimus corpus nostrum a viciis et concupiscen
tiis refrenare videlicet ad primam assumenda
Psalmista Mors peccatorum pessima preciosa in conspectu
domini mors sanctorum eius Jeronimus in obitu hoc
teneo hoc verum puto hoc multiplici experiencia
didici quod ei non bonus est finis cui mala semper fuit
vita qui peccare non timuit sed mundi va
nitatibus semper vacavit Augustinus Non potest
male mori qui bene vixerit Et di
cis mihi Nunquid multi iusti naufragio perire
Certe non potest male qui bene vixerit Nunquid
multos iustos gladius perimit hostilis Cer
te non potest male mori qui bene vixerit Nunquid
multos iustos latrones occiderunt et
Bernardus Bona mors iusti propter requiem
melior propter novitatem optima propter securitatem
Sed mors peccatorum pessima et audi non pes
sima Non pessima mala siquidem in amissi
one mundi peior in separacione carnis pes
sima in vermis ignis et duplici contricione
Bernardus Quid in rebus humanis morte cer
cius quid hora mortis incercius invenitur non
miseratur in opia non divicias reveretur non
genere non moribus non ipsi denique parcit etati nisi
quod senibus est in ianuis iuvenibus autem in insidiis
Idem Bernardus Certum est quod morieris et incertum
quando et quomodo aut ubi quoniam ubique te mors expectat

tat tu ergo si sapiens fuis ubiqz eā expectab
// Seca. Ideo est q̄ sp̄ vivat ⁊ huius rei ha
beat fiduciā Regum 2º Omnes morimur
⁊ tamq aque dilabimur in terrā q̄ nō revertet.
// Ecci. 9º Nescit hō finē suū ⁊ sicut pisces
capiūt hamo ⁊ aves cōphenduntur laqo sic
capiūt hoīes malo tpe cū eis extimplo
supvenerit // Bernardus Quū enī libent
⁊ iocundissime morat homo in hoc mundo diu
q̄ se victurū arbitrat et multa i lōgo tpe
disposuit agenda subito rapit in morte
⁊ ex in pvuiso aufert aīa de corpe // In
horologio sapiencie similitudo morientis dicit Nū q̄ parz
credidisse q tā cito mori debuissem Ecce
nunc mors o miserā repente quasi ex insidiis
erupens irruisti sup me cōprehendisti
atqz mille funibus ligasti in omnibus servire
ius tecū trahis sicut trahi solet dapnatus
ad supplicia mortis nunc p̄ dolore cōplosis
manibus rugitū emitto cupiens mortē ef
fugere et non ē locus diffugiendi Circū
spicio ad omnem plagā ⁊ deficit cōsolator et
adiutor fixū ē iudicium nō pt vocē mor
tis horribilem audio intonatem ⁊ dicē
tē filius mortis es tu nec opes nec va
nec cognati ꝗ amici valebunt te liberare

De manu mea finis venit decretu z im
plere oportet Job Breues dies hois sunt
et posuisti tidē eius et Luce xij vigi
late qr nescitis qua hora dns deus veniat sero
an media nocte Luce xij Et vos estote
parati qr q hora no putatis Gregorius
sr ezechielē Esse nob conditor noster diem
mortis nrē in cognitu voluit ut du sp
ignoratur sp esse pximus credat. et tanto
quisqz sit feruentior in opacioē qnto et incertus
ē de vocatoē Innocencius de miseria huane condi
cois Pmus dolor morte est angustia corporea tan
ta et ta grauis qlis nc fuit nc ē in pnti vita
Vn psalmista lametando in psalmo ait Circudederut
me dolores morte no est membru no z arti
culus in corpe qui penitus inoluatur illo i
expugnabili dolore In horologio sapie de mo
rientis heu me nuc video nc experior q
viuē amplius no valeo et q mors ē in ppinquo.
En manus inualide incipiut rigescere fa
cies pallescere visus obumbrare et oculi pfu
dari et transuerti Ach me miseru puncture
morte amarissime circudant me et cor de
bile suffocare nititur Et cordis angustie et
pressure mortifere En pulsus incipit
crispare alitus deficere i quasi ex pfu
do se colligere lucem huius mundi no video

aplius ⁊ certe iā statū altiꝰ mūdi pre o-
culis mētalibꝰ qͥ ꝯspicere meditando inspi
tio ꝛc̄ Eñ sudor mortis adest mēbꝰ pene
trans ⁊ victā esse naturā iā succubuisse
cōtestans Itē ibi sic̄ Cū mūtiꝰ morte inf
initas ꝯtuis adest cōueniūt amici ⁊ socij ad
egrotū grā visitandi oīs q̄ bona sut ꝯphe
tando ꝯmittūt ⁊ nequaq̄ morte fuisse ad
esse s neqꝫ oīno timendū eē ul' etiā piclm
i minere attestant̄ꝰ s fluxū trāseūte ul'
ꝯlemētiꝫ humorꝫ deordinatōem in būi trā
siturā Sic amici corpis inimici aīe fiut ⁊
miserū negligūt et dū singulis momētis
infirmitas degrauescit ⁊ egrotus sp deg
ualescentia ꝯpat tandem ex trusꝰ in e
iuse deficit ⁊ sine fructu salutis spm in
felicē exalat Bnardꝰ i medi Elige
tibi amicū qui cū oīa subtracta tibi fuerit
solus tibi fidem servabit in die sepulture
tue qn̄ omēs amici tui recedent a te ille
nō derelinquet te s tuebitꝰ te ꝑ ignotā re
gionē ⁊ ꝑducet te ꝑ a rugientibꝰ ꝑpatis
ad escam ⁊ educet te ad plateas supne
syon Ibiqꝫ collocabit te cū angelis ante
faciē maiestatis ubi audies illud angelicū
melos Inno de in lingua qdi Dund secundi

hūano cadauē quid horribilis hoīe mortuo
cū ḡtissimꝰ āplexus eāt in vita molestis-
simꝰ etiā eit aspectꝰ in morte Quid ꝓ-
ꝑsunt diuitie quid epule qꝫ delicie nō libe-
rabūt hoīem a morte nō defendēt a ver-
me non eripient a fetore In hec si mo-
rte iā statū altꝰ mūdi pre oculis meta-
libꝫ ꝯspice meditando inspicio O mi deus
q̄ miserābiles aspectus Ecce adueniente bestie
laruales demōn facies nigri ethiopes in-
nūabiles circudant me insidiantes z expc-
tantes miserā aiām in proximo exituram
si forte torquenda eis in sortē tradatur O
terribilis aspectus iusti iudicis in iā ꝑsen-
tis ꝑ timore subito venturꝰ ꝑ exhibitorē
Valete nūc socij z aīci kmi qꝛ tū iā exitu-
rꝰ oculū mentis ad purgatoriū quo iam
deducendꝰ sū ꝯūto inde nō exiturꝰ usqꝫ
dū reddo nouissimū quadrantē Illūc oculo cor-
dis ītueor miseriā z dolorē penā ꝛc Ex
vita io. eleōsinarij Sūma ut estimo ego
sufficit ad salutē hūilis assidue z dolent.
cogitare z sollicitudinē habe' de morte
qm̄ nescio nobis in illa hōa ꝯparicet aut co-
mitabit. ex ista n̄ bō opa nr̄a Et quō
āgelis venientibꝫ z ꝑperantibꝫ tūc aīa
ꝯbat si in uita nō fuerit ꝑpata Quod

regat ut addat modicu tepg vite z sibi
audiet Quid em Tempg quod vixisti
bn gsupsisti Et itez dicebat taq p de se
ipso Quo huius iohes tusve poteris bes
tias arundineti qui obuiabut t exactores
De qlr timor z tremor obtinet aiaz tue
coez ponente tantis exqsitoribg amaris
ac in misericordibg Item in memoria re
tinebat quod sti symeoni q in colupna
stetit p reuelatone notu factu e qz ut ait
exeute aia de corpa obuiauit ei cu ascen
derit a terra in celu choru demonu singuli
in ordine pprio Obuiat ei chorg demonez
supbie investigat si heat opa eoz vbis Ite
ibi sup Mortalitate aliqn ciuitate corphe
dente itat z ipe suis ut videret funeri ob
sequa valde em dicebat hoc ee pficuu z
sepultoz considerationem Multotiens vero resi
debat z hijs q moitur vexatione in expi
tu aie paciebant ipe eoz oculos pprijs ma
nibg claudebat meoria ex h sempitna
volens habere z cura pprij exitus Luce
Si cognouisses z tu Et quide in hac die
que ad pace tibi nuc at st abscondita ab
oculis tuis Quia venient dies in te
et circudabut te inimici tui vallo z circu

dabunt te et coangustabunt te undique et ad
terram consternent te et filios tuos qui in
te sunt et non relinquent lapidem in te super lapi-
dem eo quod non cognoveris tempus visitacionis
tue etc. Petrus damiani Pensandum quippe
est cum iam peccatrix anima vinculis incipit car-
nis absolui quam amaro terrore concutitur quan-
tis mordacis conscientie stimulis laceratur Recolit
vetita que commisit videt mandata que negligenter
implere contempsit Dolet indulta penitencie
tempora sese inaniter preterisse Plorat inmo-
bile districte ulcionis articulum inevitabiliter
imminere Manere satagit nec compellitur recu-
perare vult perdita non auditur Post terga
respiciens totius transacte vite cursum vo-
luit unum brevissimum reputat itineris spa-
cium Ante oculos dirigit et perhennitatis
infinite spacia deprehendit Plorat itaque
quod intra tam breve spacium acquirere potuit
omnem leticiam seculorum Deflet eciam se propter
tam brevis illecebre voluptatem inenarra-
bilem perpetue suavitatis amisisse dulcedi-
nem Erubescit quod propter illam substanciam que ver-
mibus erat obnoxia illam neglexit que choris
angelicis erat inserenda Iam radios
mentis attollit et dum divicias immortalis
gloriam contemplatur eam propter vite huius inopiam

pdidisse cōfundit. Cui sub se reflectit ocu
los ad huius mundi cōuallē tetrā q̄z caligīne
sup se vero innitat eterni luminis claritatem
liquido dephendit quia nox erat et tenebre
quod amauit O si re diuinū p̄mie tēpus
p̄mereri potuisset q̄ dure cōuersacōis iter
arripet q̄tis se deuotionū vinculis inoda
ret Augustinus de spū et aīa Iugi medi
tacōe aīm nrm exerceāus et cōsideremus mi
serias et mētes nr̄as labores et dolores lugentes
em̄ in hac vitā intrauimus cū labore viuimus
cū dolore et timore exituri sumus Cogi
temus q̄ sit breuis vita nr̄a q̄ via lubri
ca q̄ mors certa Cogitemus quātis ama
ritudinis admixtū sit si quid iocūdū ac
dulce in via huius vite occursu suo nob
alludit q̄ fallax q̄ suspectū q̄ instabile
et trāsitoriū ē q̄ q̄ amor huius mundi p
curerit q̄ q̄ spes ac pulchritudo tpalis p
mittit Considerēus etiā q̄ sit patrie celes
tis suauitate atq̄ dulcedo etc. p̄la ibi